#Conxorxis, per què falta personal al sistema sanitari?

SANITÀRIES EN LLUITA :: 31/10/2020

La valoració conjunta va constatar la mala gestió de la pandèmia de primera mà: la sanitat pública està sota mínims.

Des de sanitàries en lluita, col·lectiu de treballadores del sistema sanitari, ens hem reunit per fer una **valoració col·lectiva de diferents centres**: Hospital de Mataró, Santa Caterina-Salt de Girona, Hospital de Palamós, Hospital del Mar, Hospital Moisès Broggi-Esplugues de Llobregat, Residència gent gran de Palafrugell, Hospital Pius de Valls, Hospital Joan XXIII, Atenció primària de Barcelona, Atenció primària del Baix Llobregat i Hospital clínic de Barcelona i seu maternitat, clínica Plató.

La valoració conjunta va constatar la mala gestió de la pandèmia de primera mà: **la sanitat pública està sota mínims**. Fa mesos que les direccions dels centres i la Generalitat podrien haver preparat adequadament els centres per aquesta segona onada, que ja sabien que venia, però no ho han fet. Podrien haver dotat de més recursos a l'atenció primària i estabilitzar contractes per fomentar que el personal es quedi.

S'han dedicat a pal·liar exclusivament el tema dels EPIS, que és molt important, però el personal que l'ha de portar ho és encara més. Les gerències dels hospitals concertats s'han acostumat a estalviar recursos tancant llits i serveis (cirurgia ambulatòria, exploracions, diagnòstic) durant les èpoques de vacances. I promovent contractació temporal. S'estan deixant d'atendre malalts crònics per prioritzar malalts COVID i aquesta situació empitjora la qualitat de l'atenció i fa una bola cada vegada més grossa de llistes d'espera. Ara resulta que, encara que obrim llits i unitats, el que ens falta es personal asistencial. La conseqüència de la **parasitació de la privada dins la pública.**

I **l'Atenció Primària és la gran perjudicada** d'aquest model, porta anys infradotada, amb un pressupost molt llunyà al 25% de la inversió en Sanitat Pública que recomana l'OMS. Durant aquesta pandèmia està assumint un 80% de la patologia del Covid-19 quan hauria de ser el dic de contenció i la base de la nostra salut comunitària. Pateixen també la privatització de serveis que hauria de donar directament l'AP com el servei de rastreig de covid i que ha derivat 17M€ a Ferrovial. Els i les treballadores de la primària estan al límit des de fa molt de temps, i cada vegada han d'assumir més serveis (residències, infermeres referents per escoles, campanya de vacunació de grip). En aquests moments, donat el volum d'agendes que han de gestionar, es veuen obligades en alguns casos a autoorganitzar-se als centres per arribar a tot, quan hi ha departaments i direccions que cobren només per això..

I no és d'estranyar que ara les direccions no trobin a treballadores disposades a assumir les condicions precàries de feina; els sous estan congelats des de fa anys, es fan contractes precaris que obliguen a no gaudir de les vacances ni altres conceptes generals de manera que per manca de personal, es veuen obligades a fer 12 i 14 hores seguides en un dia, treballant al dia següent sense que passin les 12 hores de descans entre jornada i jornada i així durant mesos. Els suplents no tenen cap dret. Els PCR no s'estan fent

al personal sanitari amb la rapidesa que cal entre treballadors que van a “sala bruta”(covid) i “sala neta” (no covid). Si treballen 3 dies, els tres dies a llocs diferents, sense tenir en compte que poden ser vectors de contagi si van a sales no covid. Pel personal de nit costa moltíssim seguir els circuits de salut laboral perquè estan pensats per la diurnitat. Sempre els eterns oblidats.

Estem veient com les companyes han de treballar a sales covid amb ràtios escandalosos de més de vuit pacients per infermera arribant a portar fins a 15 pacients, les TCAI, com sempre han de portar elles soles una sala sencera (24 malalts).

I a sales convencionals treuen personal per poder cobrir necessitats d’altres sales covid o perquè aquell dia estan més malament en un altre servei.

No pot ser que les mancances d’organització les pagui el personal assistent.

No tenim personal per cobrir les necessitats dels centres sanitaris normalment, molt menys ara que es necessiten personal assistencial per cobrir les necessitats de salut de la població.

Una vegada més, **les direccions dels hospitals concertats no han complert amb la seva tasca de planificar serveis i promoure una contractació digne i estable als centres**. **Justifiquen els seus sous desorbitats d’alts càrrecs retallant en drets i serveis.** Només amb un model de sanitat de titularitat, provisió i gestió 100% públic, amb un únic conveni, podem garantir el dret a la salut de tota la població sense el drenatge de diners i recursos als interessos d’empreses privades (com Ferrovial i Barnaclínic) i la gestió privada dels centres concertats (tota la xarxa del SISCAT: consorcis, fundacions, etc.).

En aquesta segona onada preveiem que la situació pot ser més crítica pels motius abans citats i per les mesures que no s’han pres en els últims sis mesos. Reclamem responsabilitats, reclamem que s’utilitzin tots els recursos possibles, com poden ser el personal de comandaments i Direcció, personal facultat per poder ocupar i cobrir els llocs d’infermeria i de metges que es necessiten i que a més a més estan cobrant uns sous que moralment els obligant a fer-ho...

DEMANDEM:

Que els comandaments tornin a la trinxera mentre la situació ho requereixi. Que es posi a disposició pública els sous del personal directiu. Que les direccions es responsbilitzin de l’estabilització de la contractació fent les gestions que corresponguin amb les taules de negociació Intervenció pública de les gerències dels centres concertats i de tots els recursos sanitaris privats al servei del bé comú i sense compensacions

EXEMPLES DE SOUS de DIRECCIONS DELS CENTRES SANITARIS:

A L’**Hospital Clínic,** el director **Josep M. Campistol, amb un sou de 110.760,00 € pràcticament el mateix que la consellera de salut, i la directora de Recursos Humans, Pilar Varela,** amb la pèssima gestió no han sapigut retenir els suplents, que marxen per contractes precaris, de mesos de durada. Inclosos els famosos contractes covid, han deixat la feina perquè no els han reciclat prou per la feina que han de fer. Es dediquen a

posar anuncis per contractar personal de crítics sense avaluar el que ja tenen en plantilla que està treballant a altres unitats.

A **l'IAS de Girona**, el gerent, **Dr Joaquim Casanovas Lax**, amb **gerència compartida amb l'ICS, cobra 105.989,12€, dels quals l'IAS en paga el 50%.** S'ha de dir que els Comitès d'Empresa de l'IAS sabem de l'existència d'aquest senyor pels comunicats que firma però rares vegades l'hem vist. Constantment delega en el seu adjunt qualsevol relació amb els representants dels treballadors. La seva proposta per solucionar la manca de professionals la va donar fa uns dies per **wattsap** als presidents dels 3 comitès de l'IAS, i era lamentar-se que no tinguem la borsa de treball que fa anys que demanem els sindicats, dir que es mirarien amb lupa tots els permisos que concedissin al personal, i suggerir que els membres dels Comitès no agafem les hores sindicals que ens pertoquen. Hores a les que vam renunciar voluntàriament en la primera onada, tot i dedicar esforços dia i nit a resoldre problemàtiques que son responsabilitat de l'empresa (EPIs no homologats, manca d'EPIs, personal sensible no reübicat ni de baixa, circuits, uniformitat...).

Al Portal de Transparència de la web del **PSMar està penjada l'estructura salarial del Consorci**. Deixant de banda les insultants quantitats que cobren els divuit Directius, encapçalats per **la Gerent, Olga Pané amb 127.857€**, el que ens crida més l'atenció és l'elevat nombre de "Comandaments" respecte al total de treballadores. Segons les dades publicades hi ha 18 Directius, 253 Comandaments, 241 Residents i 2779 treballadores. És necessari 1 Comandament/Directiu per cada 11 treballadores? De veritat calen? Si estiguéssim sobrats de personal, potser passaria més desapercebut, però no és el cas. Dos exemples: al Centre Fòrum, en el torn de nit una sola Infermera s'ocupa de més de 50 pacients i a Urgències de Trauma i Cirurgia solament hi ha una TCAI, que en moltes ocasions ha d'atendre a més de 25 pacients. Inassumible. Per què falta personal? es pregunta la gerent, Olga Pané, i no...no és per la manca d'autonomia de gestió, sinó per les conseqüències d'aplicar-la. Veieu aquest video per entendre el col·lapse sanitari.

A l'Hospital de Mataró, el gerent del Consorci Sanitari del Maresme **Ramon Cunillera cobra 116.359'96 €** i encara demana més autonomia de gestió.

Al portal de transparència del Hospital Parc Taulí, estan penjats els sous de directius. El **director general Joan Martí López cobra 108.000€**.

Només el personal **directiu del Departament de Salut** ja representa el **21%** del total de retribucions previstes pel 2020. És a dir, cinc gestors de la sanitat concertada cobren més que el president Torra i els càrrecs de vint centres més també reben salaris superiors als de la consellera de Salut. Es pot dir ja que són "Conxorxis"? Acabem amb la **parasitació de la privada dins la pública**!

Volem una sola Sanitat de titularitat, provisió i gestió 100% pública. Derogació de la LOSC 1995 i reversió del model público-privat. Igual treball, iguals condicions.

@SanitariesL

_____

https://ppcc.lahaine.org/conxorxis-per-que-falta-personal